

Рубен Даріо
Сонет — Сервантесу

Перекладач: Д.Павличко
Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

В години смутку й горя — я один.
Але приходять добрий друг до мене —
Сервантес. Він мої печалі й трени
Пом'якшує. Життя й природа — він.

Шолом блискучий з золота й перлин
Дає він сну моєму, і шалене
Виводить серце на ясні терени,
Де спокій, і молитва, й сміху дзвін.

Ласкавий лицар. Він говорить. Мова
Тече, немов ручай із кришталю.
О, як я слухати його люблю!

Ось він іде, як доля загадкова,
Світ веселити силою жалю,
Скорботою свого святого слова.